

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**In Vaticinia Isaiae, Prophetæ Clarissimi, Paraphrasis,
Heroico carmine conscripta**

Carpenteius, Joannes

Antverpiæ, 1588

Ad C. V. D. Ioannem Carpentarium, Rigiaci Attrebatum Cavssarum
patronum longè disertissimum, & Poetam præstantissimum, carmen
Francisci Moschi Niuigellani, I. C.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68688](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-68688)

¹⁴
D. NATALIS NOVIONII
Prioris ad D. Ved. Attr.

*Amosida plectrum aptasse, ut diuina Tonantis
Arcana Aonia voce propheta sonet;
Et scholiis prisca enodasse anigmata Vatis,
Omnibus ut possit peruius esse liber:
Græde opus, immensum, & Phœbeo pectine dignū,
Nil adeò obscurum pagina sacra dedit.
Hinc tibi maior honor, tibi, Carpentarie, cohortes
Inter Apollineas gloria maior erit.*

A D C V D.

IOANNEM CARPENTARIUM,
RIGIACI ATTREBATVM CAUSSARVM
patronum longè disertissimum, & Poetam præstan-
tissimum, carmen Francisci Moschi Niuigellani, I. C.

*Q*uæ Superum Genitor quondam mor-
talibus agris
Aurea perpetua voluit monumenta
salutis
Cognita, fatidicis suggestit Vatis, ut quos
Mira arcana docens diuino pectoris haustu
Cœlitus impleat; dum post longissima Christum
Sacula transmisit, propria qui voce locutus,
Supremi pia iussa Patris vulgaret in orbe.
Et quanquam prisca vates virtute corusci
Omni-

Omnigena: tamē eloquio, & gravitate Prophetas
 Anteit Amosides reliquos, & stirpis auitæ
 Germine pralustris; Solymas hic personat arceis.
 Centonitru horrifico, scelera inſectatus, & ingens
 Excidium populis, ni mutant prava, minatus
 Terrificos igneis, & fulmina vindicis ira.

Aſt ubi purgatam maculis & crimine mentem
 Calituum exhibeant Regi, mox fulgida nubem
 Per mediam ſupero axe volans ſe gratia ſiſtet,
 Et quos culpa nigras fecit, candore polibit.

Artibus his hominum menteis terræq; lutoque
 Immerſas ad Calicolūm ſupera ardua vates
 Carminibus reuocat, celſoq; adſigit Olympo.
 Sed quæ vaticinans mira gravitate profatur
 Amosides, plerunque latent caligine nubis
 Conditæ nocturna, & paucis bene peruia lucent,
 Quæis datur arcanis adytis inſiſtere Diuūm.

At natura boni eſt, ut quæ ſe cunque, licebit
 Diffundat, pandatq; viam conſortibus aquis.
 En CARPENTARI modulamine clara diſerto
 Muſa ſonat, vatemque refert herōica verſu
 Grandiloquo, tenebrasq; fugat, ceu libera, cæpo &
 Latipatente vagans, ac eruit abdita quæque.

Quot memorem Hebræos Patres, Græcoſq; La-
 tinōſque

Aſidue lectos, operi dum incumbere tanto

Te CARPENTARI iuuat, altaq; promere sēsa!
 His tibi nominibus semper deuincta manebit
 Posteritas, laudēque canet uentura Nepotum
 Aetas, quos a deo studiis, & uigiliq; Minerva
 faueris, ut Vatis possint penetrare uosse
 Amosida: At laudes te hominum nil, credo, mo-
 uebunt:

Vberior longē est merces tibi debita calo,
 Pro tantis scriptis, exantlatōque labore.
 Quod si Psalmographum, tua cui facunda latine
 Musa loqui tribuit, facies uolitare per ora
 Docta uirum, merces cumulabitur, & dec' ingēs
 Accedet primo decori, & par nobile uatum
 Per te nobilius grates resonabit Olympo.

D. ROBERTI OBRISII APVD
 Attrebatē Flamini ad huius Paraphraseos authorē Carmen.

Detinuisse tuam longo si tempore Musam
 Dicar, ego contra dixero, detinuit
 Me tua Musa melos fundens, sed quale Tibullus,
 Quale simul iunctus fuderit ore Maro.
 Obstupui cultus, & frontis amabile philtrum,
 Et castigata dona pudicitie.
 Sensit, & in captum defigens lumina, dulci
 Gutturē productos integrat illa modos.
 Exilui pauitans, tenuiq; hac murmure dixi,
 Te tuus accitam, diua, reposcit amor.
 Vade, nec Amosida tenebris preme carmina vatis,
 Nec preme Dauidicæ fila canora lyre.

Talis